

ידע מצמיח תנוך

קיצור שולחן ערוך סימן ק – מתוך הלכות אמירת סליחות

ב. נוהגים קהילות הספרדים לקום באשמורת לומר סליחות ותחנונים מראש חודש אלול ואילך ועד יום הכיפורים. ומנהג הספרדים בירושלים לתקוע שופר באמירת י"ג מידות שבסליחות (תשר"ת), ובקדיש תתקבל שבסיום הסליחות לפני "תענו ותעתרו" (עשרה קולות). ואם מפריע הדבר למנוחת ילדים ואנשים עמלים ועקרות בית ראוי לבטל המנהג, ויתקעו אחרי התפילה.

ג. מנהג האשכנזים אינו כן, אלא מר"ח אלול ואילך מתחילים לתקוע בשופר אחר תפילת שחרית, ויש מקומות שתוקעים גם בעבית, וביום ראשון שלפני ראש השנה עומדים באשמורת לומר סליחות. ואם חל ראש השנה ביום שני או שלישי מתחילים מיום ראשון בשבוע שלפניו.

ו. סליחות ותחנונים צריך לאומרם בנחת ובמיתון ובכוונה, ואסור להזכיר י"ג מידות שלא בכוונה. וכשאומר י"ג מידות יש לכרוע וכדכתיב "וימהר משה ויקוד ארצה". ומיהו אין לכרוע ממש אלא ישוח קצת. ויפסיק אחר אמירת ויקרא בשם, ה' וגו'. וכן יפסיק בין ה', ה'. וי"ג מידות צריך לאמרם בעמידה.

מתוך 'פניני הלכה', ימים נוראים, חודש אלול סעיף ה'

מי שאינו יכול לישון מוקדם, והקימה לסליחות תגרום לו עייפות שבעטיה לא יוכל למלא את חובותיו בעבודתו, גם בעשרת ימי תשובה עדיף שלא יקום לסליחות. וישתדל במקום זאת לומר פרקי תהלים, ואם ירצה יוכל במשך היום לומר את קטעי הסליחות שמותר ליחיד לומר.